

İki menhus kelime

İnsanlığı büyük felâketlere, karışıklıklara atan ihtilâleri ve fesatları ortaya çıkaran iki düşünce sistemi vardır:

“Birisi: “Ben tok olayım da, başkası açlığından ölürse ölsün, bana ne!”

İkincisi: “Sen zahmetler içinde boğul ki, ben nimetler ve lezzetler içinde rahat edeyim.”

Âlem-i insaniyeti zelzelelere maruz bırakmakla yıkılmaya yaklaştıran birinci kelimeyi sildiren, ancak zekâttır. Nev-i beşeri umumî felâketlere sürükleyen ve bolşevikliğe sevk edip terakkiyatı, asayişî mahveden ikinci kelimeyi de kökünden kesip atan, hurmet-i ribadır. (Faizin yasaklanmasıdır)” 1

Şu anda, Ülkemizde, Suriye-Şam ve Halep’te vs. yerlerde yaşanan insanlık dışı felâketlerin, katliâmların sebeplerinden ikisi yukarıda bahsedilen durumlardır. Bir başka sebep ise, insanlar,” tarafgirlik hissiyle, bir canînin hatasıyla, değil yalnız akrabasına, belki taraftarlarına dahi adâvet eder. Elinden gelse zulmeder. Elinde hüküm varsa, bir adamın hatasıyla bir köye bomba atar. Hâlbuki, bir masumun hakkı yüz canî için feda edilmez, onların yüzünden ona zulmedilmez. Şimdiki vaziyet, yüz masumu birkaç câni için zararlara sokar. Meselâ, hatalı bir adama müteallik, bîçare ihtiyar valide ve pederi ve masum çocukları ezmek, perişan etmek, tarafgirâne adavet etmek, şefkatin esasına zıttır. Müslümanlar içinde tarafgirâne cereyanlar yüzünden, böyle masumlar zulümden kurtulamıyorlar. Hususan ihtilâle sebebiyet veren vaziyetler, bütün bütün zulmü dağıtır, genişletir.”2

60-70 yıl önceden sanki bu günleri görmüş ve yaşamış gibi olayları aynen anlatıyor Üstad.

Bu ve buna benzer, hem bizleri hem âlem-i İslâmı hem de insanlık âlemini ilgilendiren olaylarda bizim davranışlarımızın ne olacağını da Üstad, zamanın sahibi olarak belirtmiştir. “Kur’ân-ı Mu’cizü’l-Beyân’ın adâlet-i hakikiyesi, bir ferдин hakkını cemaate feda etmez; Hak haktır; küçüğe, büyüğe, aza, çoğa bakılmaz diye kanun-u semavî ve hakikî adalet noktasında Risale-i Nur şakirtleri gibi hakikat-i Kur’âniyeyle meşgul adamlar, zaruret olmadan, lüzumsuz, yalnız hevesli bir merak için, netice itibarıyla faydası bulunan ve netice daha gelmeden evvel lüzumsuz bakmak ve zalimâne tahribatlarını alkışlamak suretiyle İslâmiyet ve Kur’ân lehine hizmet edeceği o cereyanın harekâtını fikren takip etmekle meşgul olmak münasip olmaz..”3 diyerek şunu da belirtiyor. “Kur’ân-ı Mu’cizülbeyan’ın tiryak misal ilâçlarının nâşiri olan Risale-i Nur dayanabilir ve onun metin, sarsılmaz, sebatkâr, halis, sadık, fedakâr şakirtleri mukavemet edebilir. Öyle ise, her şeyden evvel onun dairesine girmeli, sadâkatle, tam metanet ve ciddî ihlâs ve tam itimat ile ona yapışmak lâzımdır.”4

Allah’ım! Bizlerin, ailemizin, Risale-i Nur Talebelerinin ve ehl-i imanın arasına fitne, fesat ayrılık tohumları atmak isteyen müfsitlere ve münafıklara fırsat verme. Ve bizlere de basiret, feraset ve şuur ihsan eyle. Amin, Amin, Amin.

Œerh çalışmalarınızı mail adresimize gönderebilirsiniz.

Dipnotlar:

- 1- İşaratü'i İ'caz 79.
- 2- Emirdađ Lâhikası 83-84.
- 3- Emirdađ Lâhikası.
- 4- Kastamonu Lâhikası.